

rigtig klart for det høie Thing, at denne Ombytning eller dette store District, vi have faaet ved denne Omregulering, har fremkaldt et saa stort og betydeligt Arbejde i Revisionsdepartementet, vil der ikke være Tale om at vedtage dette Endringsforslag. Jeg skal selvfølgelig ikke opholde det høie Thing med videre Udtalelser om dette Endringsforslag, thi det har ikke nogen saa overordentlig Bægt, enten det vedtages eller forkastes, men naar Mindretallet har anseet det for rigtigt at stille et saadant Forslag efter det Kjendskab, man havde til Sagen, skal jeg ikke nægte, at vi i alt Fald ønske det anerkjendt noget ved Stemmeafgivningen, forsaavidt man overhovedet ønsker, at der gives Endringsforslag, stillede af et Mindretal.

Formanden: Rigsbagsmanden for Aalborg Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) har Ordet for en personlig Bemærkning.

Zahle: Det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (N. Hansen) ankede over, at jeg havde udtalt en falsk og urigtig Grundsaetning ved at opfordre det ærede Finantsudvalg til, hvor der er et Fleertal eller et Mindretal, at nævne, af hvilke disse bestaae, og navnlig fremhæve ham, at jeg lagde for megen Bægt paa, hvor store eller hvor smaa disse Mindretal eller Fleertal vare, idet han meente, at det ikke var rigtigt at drage dette frem. Jeg nævne det Sidste kun som et Exempel, men det, hvorpaa jeg lægger den væsentligste Bægt, er, at Medlemmerne i Thinget kunne faae at vide, af hvem disse Mindretal og Fleertal bestaae, thi man kan, som jeg bemærkede, i en Sag som Finantsloven ikke altid have det fuldstændige Indblik i, hvad de Herrer have haft Veilighed til at skaffe sig et vist Indblik i, og de øvrige Medlemmer i Thinget vide da ikke, til hvem de skulle henvende sig, naar de ville have Oplysning om een eller anden Ting, som ikke staaer saa klart for dem, som det kunde ønskes. Det er derfor af Vigtighed, at det udtrykkeligt bliver sagt, af hvem disse Fleertal og Mindretal bestaae; denne Betragtningssaae kan jeg ikke frasatbe.

Spønd: Min første Betragtning angaaer det Forslag, der er stillet af Udvalget under Nr. 85. Den Tid, da jeg havde med Statsgjældscontoirets Anliggender at gjøre, ligger saa langt tilbage, at jeg fra mit daværende Kjendskab til disse ikke tør hente noget Argument enten for eller imod dette Endringsforslag, og jeg befinder mig i en meget vanskelig Stilling med Hensyn dertil, da der foreligger aldeles modsatte Ansuelser angaaende dette Forhold mellem den nuværende Finantsminister og en af hans Forgængere, som har hadt en væsentlig Deel i Udviklingen af de Forretninger, om hvis Bedømmelse og Overveelse der her er Spørgsmaal. Jeg kan ikke nægte, at jeg finder, at Striden mellem disse 2 Mænd, som jeg anseer for de meest kompetente til at dømme over dette Anliggende, er saa stor, at det meget vilde glæde mig, om det kunde være den høitærede Finantsminister muligt at være noget imødekommende. Jeg kan ikke nægte, at det under den Tvivl, som der for mig er om, hvem af disse Mænd der maatte have Ret, forekommer mig at være i høi Maade ønskeligt at finde en passende Udvei. Den høitærede Finantsminister har vel bestemt erklæret, at han paa ingen Maade kunde gaae ind paa en saa stor Vortskæring, som af Udvalget foreslaaet, men det syntes mig dog paa den anden Side, at der ligesom var underforstaaet, at der muligviis kunde undværes 1 à 2 af de 5 Embedsmænd, som Udvalget mener, at der vilde kunne bespares. Mine Tvivl ere ikke bleve klarede for mig ved de Foredrag, vi have hørt idag, skjøndt jeg har ventet saalænge som muligt med at tage Ordet, for at søge mig bedre oplyst om Forholdet, end jeg har kunnet blive det under Udvalgets Møder; jeg har ikke kunnet komme til nogen aldeles bestemt Overbeviisning om, hvad der maatte være det Rette, men jeg troer, at det maastee vilde bidrage til at frembringe en bestemt Ansuelse om disse Forhold, hvis man nu til 2den Behandling vedtog Udvalgets Forslag og dernæst afventede, om ikke muligviis den høitærede Finantsminister ved en yderlig, omhyggelig Overveelse af Forholdet vilde see sig istand til ved Endringsforslag at komme